

ΕΦΕΤΕΙΟ ΣΠΦ: Η δωροδοκία της δικαιοσύνης - Τσάκαλος Χρήστος μέλος της ΣΠΦ

Απόσπασμα από την τοποθέτηση του Τσάκαλου Χρήστου στην συνεδρίαση της Τετάρτης 21/09 για το εφετείο της Σ.Π.Φ.

Καταρχάς, θα ξεκινήσω λέγοντας πως κάθε δίκη είναι πολιτική κι όχι απλά μια τεχνική διαδικασία. Τεχνική διαδικασία είναι να πας να μάθεις να οδηγείς.

Πας στη σχολή, πληρώνεις, παρακολουθείς μαθήματα και μαθαίνεις να οδηγείς (...)

Αντίθετα σε κάθε δίκη, υπάρχει μια πολιτική σύγκρουση, καθώς η δικαιοσύνη είναι προσανατολισμένη στην υπεράσπιση της καθεστηκυίας τάξης.

Όσο για τους νόμους, οι νόμοι έχουν να κάνουν με την ερμηνεία ανθρώπινων συμπεριφορών. Οι συμπεριφορές μπορεί να μοιάζουν, αλλά δεν νοηματοδοτούν ίδιες πράξεις. Άλλο είναι η δολοφονία ενός διαδηλωτή από έναν μπάτσο, κι άλλο η εκτέλεση ενός βιαστή από το θύμα του, άλλο η καθημερινή ληστεία από τα αφεντικά στους εργαζόμενους τους κι άλλο η απαλλοτρίωση μίας τράπεζας από μία επαναστατική οργάνωση με σκοπό την χρηματοδότηση επαναστατικών διαδικασιών.

Βέβαια οι νόμοι ερμηνεύουν με έναν συγκεκριμένο τρόπο τις ανθρώπινες συμπεριφορές. Αυτόν που συμφέρει την εξουσία.

Υπάρχουν όμως δίκες, όπως αυτή, που το ενδιαφέρον της, δεν περιορίζεται στην αίθουσα του δικαστηρίου, αλλά διευρύνεται, καθώς αυτό που διακυβεύεται σε μια πολιτική δίκη, είναι από την μία η ισχύς της εξουσίας να επιβάλλει την τιμωρία της σε όσους την αμφισβητήσουν κι από την άλλη η αξιοπιστία των επαναστατών, να παραμείνουν συνεπείς στις θέσεις τους, δίχως να υπολογίζουν το κόστος.

Στις πολιτικές δίκες λοιπόν, ανάλογα με την στάση που κρατάνε οι κατηγορούμενοι, το αποτέλεσμα της δίκης, δεν κρίνεται από την απόφαση του δικαστηρίου αλλά από την δικαίωση της ιστορίας.

Για αυτό με κάθε τρόπο, η εξουσία θέλει να ακυρώσει τον πολιτικό χαρακτήρα της δίκης, να την αποσυνδέσει από τον κόσμο και να την περιορίσει, όχι μόνο στην αίθουσα ενός δικαστηρίου, αλλά στην αίθουσα ενός δικαστηρίου, μέσα στο κτίριο της φυλακής.

Θα φέρω δύο παραδείγματα που αποδεικνύουν για ακόμα μία φορά το άγχος της εξουσίας να αποκρύψει τον πολιτικό χαρακτήρα των πράξεων μας.

Στην Ελλάδα, της κρίσης και της οικονομικής τυραννίας, το κράτος έχει επικηρύξει με εκατομμύρια ευρώ δράστες πολιτικών ενεργειών(διπλή εκτέλεση χρυσαυγιτών στο Ν.Ηράκλειο) αλλά και την καταζητούμενη – μέλος του Ε.Α Πόλα Ρούπα.

Είναι οι μοναδικές περιπτώσεις που το κράτος σε στυλ Άγριας Δύσης, προχωράει σε επικηρύξεις.

Ποτέ δεν επικηρύχτηκε, ούτε κάποιος βαρώνος ναρκωτικών, ούτε κάποιος μαφιόζος, ούτε κάποιος βιαστής.

Αφού σύμφωνα με το δικαστήριο σας, η αντάρτικη δράση θεωρείται “έγκλημα του κοινού ποινικού δικαίου” για ποιο λόγο επικηρύσσεται;

Η απάντηση είναι απλή.

Η αντάρτικη δράση, είτε συμφωνεί κάποιος μαζί της, είτε διαφωνεί, είναι απειλή μόνο για την εξουσία.

Αντίθετα, ένας βιαστής ή ένας έμπορος ναρκωτικών είναι ένα μισητό πρόσωπο.

Η εξουσία, λοιπόν, επικηρύσσει το αντάρτικο πόλης, γιατί αφού λείπει το ηθικό κίνητρο για την καταδίκη του, επιστρατεύει το οικονομικό όφελος. Είναι το σημείο όπου η δικαιοσύνη προσπαθεί να δωροδοκήσει τις συνειδήσεις των ανθρώπων.

Αφού το αντάρτικο πόλης έχει το ηθικό πλεονέκτημα, οι διωκτικές αρχές δημιουργούν ένα χρηματικό κίνητρο για να κερδίσουν την βοήθεια καλοθελητών ρουφιάνων.

Αυτό το ηθικό πλεονέκτημα αναγνωρίζουν τόσα χρόνια οι ένορκοι και δημιουργούσαν πρόβλημα στις κατά παραγγελία καταδίκες κρατουμένων.

Επίσης πριν από περίπου ενάμιση χρόνο όταν επανήλθε το ζήτημα των πολιτικών κρατουμένων με αφορμή την κατάργηση των φυλακών τύπου Γ’, ένα μεγάλο μέρος της πολιτικής εξουσίας ζητούσε επίμονα δημόσιες δηλώσεις αποκήρυξης της επαναστατικής βίας από εμάς.

Συγκεκριμένα αναφέρθηκε το παράδειγμα της Ιταλίας, που το κράτος, ζητούσε από τα μέλη ένοπλων οργανώσεων να αποκηρύξουν δημόσια τον ένοπλο αγώνα και τα πολιτικά τους πιστεύω.

Αφού αρνείστε ότι υπάρχει πολιτική πράξη και πολιτικοί κρατούμενοι, γιατί ζητάτε αποκήρυξη των πολιτικών μας πεποιθήσεων;

Είναι παράδοξο, αλλά όχι πρωτοφανές...

Το ίδιο έκαναν και στην μετεμφυλιακή περίοδο, όταν ζητούσαν από τους εξόριστους και τους πολιτικούς κρατούμενους, να υπογράψουν δηλώσεις μετάνοιας.

Κλείνοντας, να υπενθυμίσω για ακόμα μία φορά, ότι το κατηγορητήριο εναντίον μας γράφει επί λέξει “*συγκρότησαν τρομοκρατική οργάνωση με την επωνυμία Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς με σκοπό να βλάψουν τις πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές δομές της χώρας*”.

Δηλαδή ο πολιτικός χαρακτήρας των πράξεων μας, φαίνεται από τον τρόπο διατύπωσης της κατηγορίας, καθώς αναφέρεται συγκεκριμένα πως σκοπός μας είναι η επίθεση στις πολιτικές δομές του κράτους. Στις πολιτικές δομές που στραγγαλίζουν κάθε μέρα την ελευθερία μας και στα πολιτικά πρόσωπα που δεν τολμούν να κυκλοφορήσουν δίχως την συνοδεία μικρών ένοπλων στρατών σωματοφυλάκων για όλα αυτά που έχουν κάνει.

Όμως κατά τα άλλα, εμείς είμαστε οι τρομοκράτες και αρνείστε να παραδεχτείτε τον πολιτικό χαρακτήρα αυτής της δίκης ...

**Τσάκαλος Χρήστος,
Μέλος της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς**